

[Undervisningsministeren.]

På grundlag af de nuværende forhold regner fondets bestyrelse med, at en forhøjelse af fondets årlige rådighedsbeløb fra 400 000 kr. til 500 000 kr. vil skabe en rimelig balance mellem fondets evne og behovet for økonomisk støtte under fondets virkeområde, og jeg må anse det for meget ønskeligt, at en sådan forhøjelse gennemføres fra 1. april 1954 at regne.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, ønsker man af regnskabstekniske grunde at benytte lejligheden til at forlade den hidtidige ordning, hvorefter statens årlige ydelse til fondet har formen af rente af en til fondet udstedt statsobligation, idet man nu finder det mere enkelt og praktisk, at statens årlige ydelse til „Rask-Ørsted Fondet“ — ligesom til Statens almindelige Videnskabsfond — bevilges som en lovbestemt udgift under undervisningsministeriets driftsbudget på de årlige finanslove. Denne rent tekniske ændring medfører ingen ændringer med hensyn til de øvrige for fondets virksomhed gældende regler.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov vedrørende personlig skat til kommunen.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3191; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 473).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, det stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Ove Hansen): Udvalget vedrørende forslag til lov om ændring i lov vedrørende personlig skat til kommunen har afholdt syv møder og haft samråd med indenrigs- og boligministeren. Desværre har det ikke været muligt i udvalget at opnå enighed om det af ministeren fremsatte forslag.

Et flertal, bestående af socialdemokratiets repræsentanter og det radikale venstres repræsentant, er da blevet enigt om at stille et ændringsforslag, som ministeren har tiltrådt.

Ændringsforslaget går ud på, at man i de nuværende kommunale skattevedtægter kan fastsætte visse nedsættelser for de mindre indkomster. Indkomster på 1 200 kr. og derunder i landkommunerne og på 1 500 kr. og derunder i købstæderne kan efter ligningsmyndighedernes skøn helt fritages for at svare skat til kommunen. Indkomster mellem 1 200 kr. og 1 300 kr. i landkommunerne og indkomster mellem 1 500 kr. og 1 600 kr. i købstæderne kan nedsættes med indtil 90 pct.

For indkomster mellem 1 300 kr. og 1 500 kr. i landkommunerne og indkomster mellem 1 600 og 1 900 kr. i købstæderne sker der ingen ændring i forhold til reglerne i loven af 18. februar 1937, idet disse indkomster som hidtil kan nedsættes med indtil 80 pct.

Når et mindretal i udvalget ikke har kunnet tiltræde dette ændringsforslag, skyldes det mere princippet om, at enhver bør betale skat til kommunen uanset indkomstens størrelse.

Det forslag, som et flertal altså her indstiller til vedtagelse, vil naturligvis ikke kunne få nogen indflydelse på skatteligningen for skatteåret 1954—55, idet ligningsarbejdet nu langt de fleste steder er tilendebragt; men for de små indkomster — dem på henholdsvis 1 200 kr. i landkommunerne og 1 500 kr. i købstæderne — vil det være muligt for kommunalbestyrelserne at undlade at opkræve skatten for det kommende skatteår. Jeg vil som kommunalmand håbe og tro, at langt de fleste kommuner vil undlade at opkræve de små beløb, det her drejer sig om. Der kan næppe for kommunernes vedkommende blive tale om noget tab, idet udgifterne ved inddrivningen af disse skatter formentlig vil overstige skattens beløb.

På flertallets vegne skal jeg hermed anbefale ændringsforslaget til vedtagelse.

Lorentzen: Hvis man ser på det lovforslag om ændringer i loven vedrørende personlig skat til kommunen, som oprindelig blev fremsat i det høje ting, og hvori der stod: „For nedsættelse gælder ingen tilsva-

[Lorentzen.]

rende begrænsning, og det vil kunne bestemmes, at skatteindtægter, der ligger under en af kommunalbestyrelsen fastsat grænse, ikke beskattes“.

må det erkendes, at det ændringsforslag, som et flertal sammen med den højtærede indenrigs- og boligminister har stillet, har en noget anden karakter, og at der er sket en væsentlig forbedring af det oprindelige forslag. Den eneste divergens, som herefter består mellem flertallets og mindretallets opfattelser, refererer sig alene til princippet om, at enhver bør betale kommuneskat. Vi vil derfor henstille, at afstemningen om ændringsforslag til § 1 deles, således at der først stemmes om ændringsforslaget indtil sidste punktum, der begynder med ordene „Indkomster i landkommunerne“, og at der bliver en speciel afstemning om sidste punktum. Så vil mit parti kunne stemme for den første del af ændringsforslaget og vil alene stemme imod de sidste 5 linier.

Aksel Møller: Det ærede medlem hr. Lorentzen har jo ved at fremsætte tanken om delt afstemning over ændringsforslaget til § 1 antydnet, at der i dette ændringsforslag stadig indeholdes en bestemmelse af vidtgående principiel rækkevidde, en bestemmelse så vidtgående, at den skiller det høje ting i et flertal og et mindretal. Jeg skal på mit partis vegne anbefale, at man ved denne afstemning stemmer for den væsentlige forandring, som er indført i lovforslaget i forhold til det oprindelig stillede forslag, idet kommunalbestyrelsens adgang til uden nogen begrænsning at bestemme bundgrænserne for beskatningen forsvinder og erstattes med et princip, som også er rådende i den nugældende lovgivning, men at vi stemmer imod bestemmelsen i sidste punktum af ændringsforslaget, som tillader, at skatten helt kan bortfalde selv for indtægter på 1 200—1 500 kr.

Axel Sørensen: Under lovforslagets første behandling udtalte jeg på det radikale venstres vegne, at vi fandt det betænkeligt at overlade til de enkelte kommuner at bestemme, hvor de ville lægge skattefrithedsgrænsen, sådan som det var foreslået i lovforslaget. Man kunne derved fremkalde

en ulighed mellem de enkelte kommune-grupper ud fra skiftende politiske forhold. Det ville have fremkaldt en berettiget kritik, som man vanskeligt kunne imødegå. På den anden side var vi indenfor det radikale venstre klar over, at en ajourføring af bundsatserne var rimelig, og vi foreslog derfor, at de allerlaveste satser, 1 000 kr. i landkommunerne og 1 300 kr. i købstæderne, forhøjedes med 200 kr. til henholdsvis 1 200 kr. og 1 500 kr. Ligningsmyndighederne kunne så efter deres frie skøn lade skatteydelsen falde helt bort i modsætning til nu, hvor skatteydelsen efter gældende lov ikke kan bortfalde helt, den såkaldte symbolske skat. I betragtning af, at man ikke tidligere har ændret bundgrænserne for kommuneskattens vedkommende, medens alle partier har været meget ivrige efter at fritage de mindste indkomster for statsskat, tror jeg, at mange vil være det radikale venstre taknemlige. Venstre og det konservative folkeparti har ikke kunnet give tilslutning til denne lille ændring, men har dog indskrænket sig til i deres betænkning at sige, at der intet galt sker derved.

Det radikale venstre har ved sin stillingtagen i denne sag handlet i overensstemmelse med et synspunkt, der var rådende indenfor venstre engang, nemlig ved gennemførelsen af skattelovene i 1903, hvor det udtrykkelig blev hævdet, at personlig skat ikke skulle lægges på indtægter, der kun svarede til eksistensminimum. Ved dette lovforslag gøres det muligt for kommunalbestyrelserne selv at bestemme, hvorvidt de vil fritage disse små skatteydere for svarelse af skat, og vi mener herved at have hævdet det kommunale selvstyre.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale at stemme for ændringsforslaget. Jeg beklager, at de to partier, venstre og det konservative folkeparti, til syvende og sidst ikke synes at kunne give tilslutning til, at kommunernes selvstyre på dette område bevares.

Aksel Larsen: Vi er enige i det standpunkt, som for såvel dette lovforslags vedkommende som for det følgende er indtaget af flertallet i udvalget, socialdemokratiets og det radikale venstres medlemmer af udvalget. Vi vil derfor stemme for det stillede

[Aksel Larsen.]

ændringsforslag til lovforslaget vedrørende personlig skat til kommunen, og vi vil stemme for lovforslaget ved tredje behandling.

Søren Olesen: Retsforbundet kan tilslutte sig det af flertallet stillede ændringsforslag, idet vi finder det rimeligt, at der er bestemte regler at gå efter med hensyn til disse nedsettelse.

Fra venstres og de konservatives side har man forlangt særskilt afstemning om det sidste punktum i § 1, der går ud på, at kommunerne skal have ret til at fritage indtægter på 1 200 kr. i landkommunerne og 1 500 kr. i købstæderne for skatteydelse. Vi vil også her stemme for det af flertallet stillede forslag, da vi mener, der herved er givet kommunerne rimelig ret til at indrette sig efter de specielle forhold på stedet.

Indenrigs- og boligministeren (Kjærboel): Jeg takker udvalget for dets arbejde og særlig repræsentanterne for socialdemokratiet og det radikale venstre, som i udvalget har tiltrådt forslaget med den ændring, der er indeholdt i betænkningen, og som jeg kan tiltræde. Jeg takker også for den tilslutning, der fra anden side er givet til ændringsforslaget, men beklager, at de konservative og venstre ikke er i stand til på samme måde at tiltræde forslaget, selvom der er vist en vis forståelse i mindretallets udtalelse i betænkningen; jeg havde dog hellere set, at man også fra konservativ og venstres side havde været i stand til at stemme for det foreliggende ændringsforslag.

Jeg kan altså anbefale det ændringsforslag, som indeholdes i betænkningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden: Efter anmodning skal jeg lade foretage delt afstemning over ændringsforslaget til § 1, således at der først stemmes over ændringsforslaget indtil sidste punktum, derefter over sidste punktum.

Ændringsforslaget til § 1 indtil sidste punktum

vedtoges uden afstemning.

Sidste punktum af ændringsforslaget vedtoges med 82 stemmer mod 47.

§ 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af loven om indkomstskat til Københavns kommune m. m.

(Første behandling findes i tiden sp. 3211; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 475).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Heising): Det foreliggende lovforslag har været henvist til behandling i samme udvalg som det lovforslag, der netop er behandlet under det første punkt på dagsordenen, og der har således også vedrørende dette lovforslag været afholdt syv møder, og man har haft et samråd med indenrigs- og boligministeren.

Der har ikke i udvalget kunnet opnås enighed om tilslutning til det af indenrigs- og boligministeren stillede lovforslag, men et flertal af udvalget, bestående af socialdemokratiets og det radikale venstres medlemmer, indstiller lovforslaget til vedtagelse i uændret skikkelse.

Vi vil endnu en gang fremhæve, at bundgrænsen for den kommunale beskatning i de tre hovedstadskommuner i en meget lang årække er forblevet uændret, medens den skattefri indtægtsgrænse for statsskatten gentagne gange er hævet og nu igen for få dage siden er hævet fra 2 000 kr. til 2 200 kr., samtidig med at bundgrænsen for den fælleskommunale beskatning blev hævet fra